

25

CHANSON NEVEZ,

*Composet etre daou Zen Yaouanq , desolet gant
an displijadur dre valiç ar goal deodou.*

1104 A

Var un ton agreabl.

MA vigen bet partajet demeus ar sqientchou ,
Em bije ar c'henta choas demeus al lodennou ;
Me vije bet eloqant , prudant , melodius ,
Hac a raje va c'haret hep triomphou Venus.

Mes Douc carantezus ha leun eus a buissanç ,
A ra m'en em gonsolan en creis an ignoranç ;
Rac ar sperejou izel bepret a vo meulet ,
Herves ma lar ar Scritur , en pales an Drindet.

Me zo unan anezo , o poursu va' vantur ,
A fell din en pep quartier cavout va slijadur ;
Hac a za da vont bremâ bete ty va mestres ,
Da annonç dei carantez , grêt e meus alies.

Salud , femelen yaouanq , deut oun c'hoas ho pete ,
Deus ac'hanon va-unan me guemer liberte
Da renta dec'h ur zalud gant peb affection ,
Ha mar bec'h din infidel , e ranno va c'halon.

Ha dêc'h-u , pareillamant , tenzorier va c'halon ;
 Me zo ur vinorezic lêzet en abandon :
 Hanval demeus ur c'haptif laqet en esclavach ,
 Cunduet gant ar guir dorn demeus ho personach.

Meulet ra vo an astrou ebars er firmamant ;
 C'houi annonç din ur galon hac am rent triomphant :
 Hanval demeus ur c'haptif laqet en liberte ,
 Goude beza exilet en durant e vue.

Ma vije bet em pouvoar , credit , va gouir vignon ,
 N'ho pije bars er bed-mâ nep desolation ;
 Mes me a bed va Doue , pa ne ma em pouvoar ,
 D'ho renta bars er bed-mâ vel an Ælez er gloar.

M'am bije agilite vel ar Cherubinet ,
 Ur muzellou en arc'hant hac un teod alaouret ,
 Pe autramant ar pouvoar en d'oa Alexandri ,
 Furnes evel Salomon , dign evit ho meuli.

Me ho ped , va servicher ; chenchomp a breposiou
 Ha deut ganén da bourmen , jardin ar goal deodou ,
 Hac eno c'houi a velo transplantet ur boqet :
 Ælies dirac va zud eo bet represantet.

Deomp eta , ve Mestresic , da bourmeni hon daou ,
 Evit ma considerin jardin ar goal deodou ;
 Hanval eus an drouc-amzer e fleur ne dint qet guyê ,
 Rac n'en dint qet arouset gant ar glisen an êe.

Bremâ , p'hon eus cauzeet en comparêzonou ,
 Me a ya da expliqa ebars er bêr gomzou :
 Lennet e zeo hor setanç ha poset an arrêt ,
 Din da varch en ho qever , din n'eo qet permetet.

Ah ! femelen direspè , coll a res da rêson :
 Qemer bremâ ur c'hleze da dreuji va c'halon ,
 Pa lemmes va flijadur , echu din va bue ,
 Na chomîn mui er bed-mâ da zouffr extremite.

Me ho ped , va zervicher , confortit ho calon ,
 Rac ezom hon eus hon daou a gonsolation ;
 Rae me a zo oblijet , abers ar guir Doue ,
 Da zenti ous an hini en deus autorite.

Pa zepant eus ar goal deod ar separation ,
 Me ho ped , va mestrezic , d'ober reflexion ,
 Ha me ya da explica ar pezh a meus lennet ,
 Peguen bras punition vit an teod milliguet.

Sonjit ebars en Sant Yan bars en Apocalips ,
 E Sant Gregor , e Sant Paul , Doctoret an Ilis ,
 Hac o deus het condaonet ebars en bêr auzer
 Ar goal deodou da veza princet da Lucifer.

Clêvit an Theologi , sperejou a gonsecanç ,
 Pa gomz deus a Sant Louis Roue bras eus a Franc ,
 Pa gommande d'e vuguel , dre e c'hourc'hemeunou
 Da ober scouarn vouzar pa glêvje goal deodou.

Bars en ul levr ancien e meus guelet merqet
 An ifern zo paveet a deodou milliguet ;
 Hac an nep gant plijadur a deuyo d'o zelaou ,
 A vo , eme ar Scritur , renqet en o mescou.

Pa deuy an Æl Raphaël var e deatre un de ,
 Da son an drompill fatal d'ober an assamble ,
 E clêvot ar goal deodou o yudal gant arrach ,
 O c'houlen na vigent bet var an douar biscoas.

Me deu da laret adieu da blijadur ar bed,
 Hac a ya en un desert d'ur forest benaquet;
 Ho pezit sonch ac'hanon, me ho ped, va mestres;
 Me deu da laret adieu dêc'h oll evit james.

Oh! arrêtit, va mignon, ha bet compassion;
 An daelou em daoulagad ha mantret va c'halon,
 Me a bromet da Zoue dre an hano a le,
 Birvirgen ne vanqàn dêc'h deus a fidelite.

Bars un nebeudic amzer m'en em vel oblijet
 Da disober ur sermant pehini am boa grêt;
 Goneet oc'h eus va c'halon, ouzòn c'houi zi poso,
 Ha mar deut d'am dilezel, me c'houlen va maro.

Me ho ped, va mestrezic, bet consolation,
 Ha laqit ho confianç ebars Roue an trôn.
 Me a vo ho servieher etre ma vîn er bed;
 Adieu ta, va mestrezic, qen' vo'r c'henta guelel.

Me meus trapet ur pichon ebars em c'hrouclaçou,
 Ha crennet e ziou-esqel vit miret na nijo;
 Ha m'en goulfe e berc'hen dre ur güir amitie,
 Me leusqfe e bichon ebars en liberte.

Nep en deus grêt ar zon-mâ, zo ur speret dister,
 Deus a barros Plouzelambr, en bordic Loc-Miqel;
 Hac en deus-hi composet da dremen e amzer,
 Dezàn ha d'e vestrezic a chom en Treduder.

F I N.

ANTRETIEN

ETRE DAOU ZEN YAOUANQ

VAR UR SEPARATION VOLONTER.

Var un ton charmant.

SELAOUIT oll, tud yaouanq, ur rêson familier,
 SA henou ur speret izel zo o chom en Treguer,
 Hac en deus ar volonte da zont da zislêriàn
 An tenor deus an amitié zo arruet gantàn.

Crénvoc'h calz eguet ar môr, primoc'h eguet an avel,
 Brillantoc'h eguet an-tan, douçoc'h eguet ar mel,
 Eo chaden an amitié, pa ve parfetaman t
 Hac unisset a galon entre daou zen yaouanq.

Rac se ta, goaset yaouanq pere a rên ar bed,
 Na laqit qet ho speret da re garout merc'het;
 Rac gout ouzont ar fêçon da douch ar c'halonou
 Mui eguet an doctoret gant o oll discoursiou.

Un tamparamant goel douç o devezus ar merc'het,
 Gant ur galon goal fragil, un humor imparfet;
 O bisach a zo joaüs, o daoulagad mignon,
 Mes o c'halon zo traitour ebars e peb fêçon.

Me meus choaset ur vestrez , ar vrava femelen
 A guement zo er c'hanton , nemet ma zeo bien ;
 E merit , e zalanchou a zepant eus an êe ,
 Mes n'ellàn mui e meuli : ar gloar zo da Zoue.

O lumier an devalijen ! da hano eo al Loar ,
 Te form ar blanedennou a rën var an douar ,
 Hac ec'h eus va obliget dre va flanden galet
 Da zisober ur sermant pchini am boa grêt.

Me a ya da ziselêria ur separation ,
 Goude calz a garante , etre daou guir vignon :
 Ar femelen obliget da zont da chench quartier ,
 Hac ar mal zo qen dalc'het na ell get a ober.

Cetu ta ar femelen lezet en abandon ,
 Ha ramplisset e c'halon a zesolation ,
 E rencout en em separi de meus e c'harante ,
 Model deus e flijadur , tenzor e amitie.

Allas ! eme'r femelen , me a vel bremâ sclêr
 Ne meus qen var ar bed-mâ netra nemet miser.
 Me na meus na tad , na mam o rën var an douar ,
 Ha muia tra am chagrin , na meus den hac am c'har.

Oll lapoussed eus an êr , canit tout assambles
 Gant ur music elocant , vit ma clêvîn ho mouez ,
 Ma ellàn de meus ho pers caout consolation ,
 Pa zòn gaut va servicher lêzet en abandon.

Sant Pêr , princ an Ebestel , ha porsier var an tron
 Disqennit em c'habinet , roit din consolation ,
 Pe suppliit an ancou ma teuyo qent an heur
 D'am lemel deus ar bed-mâ pa ne meus nemet maieur.

Pa voa'r semelen yaouanq en desolation ,
 Ec'h antre n'e c'habinet ganti e guir mignon ;
 En eur dont d'e zaludi en dens bet goulennet
 Petra ez eo ar sujet ma zeo qen contristet.

Ar Plac'h.

Me rent deoc'h ur reveranç vel un Æl deus an êe ;
 E mâ etre ho taouarn chaden va liberte ;
 Hanval ous ur martold trapet etre daou dour ,
 Ha ne zeus nemet Doue ell rei dezàn sicour.

Ar Goas.

E pez fêçon , Plac'h yaouanq, em be-me an alc'hoë
 A guement a ranfermse chaden ho liberte ?
 Rac ne ma qet em pouvoar , pa n'er meritàn qet ,
 Beza an dispansatour Rouanes ar merc'het.

Ar Plac'h.

Oh ! excusit , den yaouanq , rac n'on qet un objet
 A dlese beza hanvet Rouanes ar merc'het ;
 Evit va beza caret dre ur guir amitie ,
 Na deuit qet d'am godissa ha bet ouzin true.

Ar Goas.

Credit hardi , Plac'h yaouanq , en ho caràn parlet ,
 Hep implija ar flambos gant Venus alumet ;
 Qent vellec'h ar rivierou o pignat d'o zourcen
 Eguet biqen , va mestres , ac'hanoc'h na drahisfen.

Ar Plac'h.

Ret e zeo din finissa ha cessi da barlant ,

Ho comzou, va mignones, am rent meurbet contant
 Me deu da souheti dêc'h ar boneur parfetan :
 Ur pried d'am bolonte ho caro evel ma ràn.

Ar Gous.

Pa rencomp n'em separi, greomp a galon vad;
 Qencoulz eo ober abret evel a ziveat.
 Pa n'en domp qet destinet da veza priedjou,
 Chang deomp ebars er bed-mâ ha goude hor maro.

Ar Plac'h.

Me c'hoar ganén vel Adam er barados terrestr,
 Pa voe difennet outàn dibri froues gant e Vestr :
 Pa zigresq va liberte e cresq va antétamant;
 Ret eo en em separi ha bout hepret contant.

Ar Gous.

Felix, Hector ha Pompe, Danemarc hac Anton,
 Ar patriarch Abraham hac ar fur Salomon,
 En nobstant d'o oll sqient o deus renqet finissa,
 Ha ni dle beza contant d'ober ar memes tra.

Nep en deus grêt ar zon-mâ a zo c'hoas den yaouanq,
 Oaget a dri-uguent mis eu tu-hont da dri-c'hant,
 Hac eu deus-hi composet en desolation,
 Touchant eo ar c'halonou piqet gant Cupidon.

FIN.

E Mentroulez, eus a Imprimiri LÉDAN.